

denne Institution, at jeg ikke kunde se, at den vilde kunne være Ministeriet eller Generaldirektionen til nogen Byrde, jeg vilde endda snarere tro, at den vilde kunne afgive en ikke ringe Dækning for Administrationen i Forholdet til Rigsdagen. Men jeg har ogsaa peget netop paa den Omstændighed som noget, der maaske kunde være Tvivl om var godt, og jeg henholder mig til mine tidligere Udtalelser derom, idet jeg altsaa ikke ønsker at gøre nogen effektiv Modstand mod Indførelsen af denne Bestemmelse.

Dernæst har det ærede 5te kongevalgte Medlem stillet et særligt Forslag, som i Virkeligheden gaar ud paa indtil videre at bemyndige Ministeren for offentlige Arbejder til at fastsætte enhver fornøden Bestemmelse med Hensyn til Statsbanernes Organisation. Jeg opfatter dette Ændringsforslag fra det ærede kongevalgte Medlem som et Tilbud om en Nødhjælp, hvis Forhandlingerne om denne Sag ikke skulde føre til noget lykkeligt Resultat i Aar. Jeg maa dog sige, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, efter at man havde opgivet Vedtagelsen af det stillede Forslag, vist vanskeligt kunde betyde andet, end at Rigsdagen maatte erklære sig ude af Stand til at forhandle og tage Beslutning om disse Spørgsmaal, og jeg synes ikke, at jeg paa dette Tidspunkt kan tilraade Rigsdagen at indtage denne Stilling til Sagen. Jeg forstaaer sikkert det ærede Medlem rigtigt, naar jeg udtaler, at der ikke i Ændringsforslaget fra det ærede Medlems Side ligger nogen principiel Anskuelse om, at Spørgsmaalet i Virkeligheden skulde løses saaledes som af ham foreslaaet, altsaa at det hele skulde overlades til Administrationen. Det forekommer mig, at det vilde være uheldigt, om Rigsdagen skulde se sig nødsaget til at erkende ikke at være i Stand til at tage Stilling til en Sag af saa stor Interesse som denne, og jeg tror ogsaa at turde sige, at man ikke blot indenfor Ministeriet og indenfor Statsbanernes Kreds, men ogsaa i hele Befolkningen med nogen Undren vilde se paa, om det virkelig ikke efter de grundige og vidtløftige Forarbejder, der har fundet Sted, skulde lykkes endnu i denne Samling at gennemføre en ny Ordning for Statsbanerne. For mig stiller det sig saaledes, at hvis det ikke lykkes i denne Samling, er jeg tilbøjelig til at mene, at det ikke vil være rigtigt at gentage Forsøget uden paa ny at tage Spørgsmaalet op til indgaaende Overvejelse.

Ordføreren (Hey): I Betragtning af den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Ændringsforslaget under Nr. 15 til § 13 mener jeg som Ordfører at turde tage dette tilbage midlertidig, saaledes at det kan overvejes til tredje Behandling, idet vi dog faar andre Spørgsmaal til Overvejelse til den Tid, idet den højtærede Minister jo ogsaa har Ret i, at vi havde Grund til at tro paa en noget anden Stilling fra den højtærede Ministers Side end den, der er kommet til Orde i Dag.

Til det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Knuth) vil jeg sige, at Benyttelsen af de Tal, jeg anførte, jo ikke var saa forkert endda. Naar det ærede Medlem havde opfattet dette, at jeg sagde, at et Distrikt koster 184,000 Kr., og mente, at det saa var galt at multiplicere med 3 for at faa at vide, hvad 3 Distrikter koster, kan det ærede Medlem have Ret i, at der maaske vil blive nogen Rabat, naar man tager flere, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at det netop er højt lønnede Embedsmænd, der sidder i Distrikterne. Det er et Apparat, der koster Penge. Rettest vilde det have været, naar det ærede Medlem mener, at jeg ikke omgaas Tallene rigtigt, at henpæge paa, hvorledes Mindretallene bruger Tallene, de maa vist, hvis de vil forsvare Benyttelsen af Tallene, komme til det Resultat, at Vedtagelsen af vort Forslag vil koste ca. 400,000 Kr., lad mig sige 398,000 Kr., mere end deres, men saa burde de vistnok vide, at den højtærede Minister har sagt, at det var hans Hensigt indtil videre at administrere med to Distrikter. Derved gaar de 200,000 Kr. bort, men rimeligt vilde det vel ogsaa have været, hvis Mindretallet i sine Bemærkninger havde belært andre Medlemmer om, at Skrivelsen slutter med en Indrømmelse af Rigtigheden af, hvad jeg har sagt, at det er en Selvfølge, at der kan skaffes adskillig Besparelse. Trækker man saa disse Beparelser fra de 198,000 Kr., der bliver tilbage, vil Forskellen i værste Tilfælde for os blive meget ringe.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) mente, at jeg, naar jeg talte om Sagskundskab, deri vilde indbefatte Statsbaneudvalget af 1911. Nej, det tør jeg ikke, selv om jeg maa indrømme, at Statsbaneudvalget ikke var uden sagskyndig Bistand og uden sagskyndig Arbejds-kraft. Det blev ledet af en Mand, Formanden, som absolut af alle maa anses for sagskyndig. Vi havde en Generalsekretær, som paa Grund af den Stilling, han indtager i det Departement i Ministeriet,